

Sygn. akt VII U 1434/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

Protokolant: sekr. sąd. Monika Bąk-Rokicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 05 kwietnia 2016 r. w W.

sprawy H. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o emeryturę

na skutek odwołania H. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 3 czerwca 2014 r. znak: (...)

- oddala odwołanie

Sygn. akt VII U 1434/14

UZASADNIENIE

W dniu 11 lipca 2014 r. **H. S.** złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. z dnia 3 czerwca 2014 r.

znak (...), mocą której ww. organ rentowy odmówił przyznania jej prawa do emerytury. Odwołująca wniosła o zmianę decyzji poprzez ustalenie, że przysługuje jej prawo do emerytury.

W uzasadnieniu odwołania H. S. zarzuciła skarżonej decyzji brak należytego rozważenia materiału dowodowego, tj.

- błędne obliczenie okresu składkowego i nieskładkowego, skutkującego nie zaliczeniem okresu nieskładkowego wymienionego w treści decyzji, tj. okresu od 12 lutego 1956 r. do 19 grudnia 1961 r.,

- niezaliczenia do okresów składkowych okresu pracy w Szkole Podstawowej nr (...), Pracowni Bielizny oraz pracy chałupniczej,

- niezaliczenia do okresu składkowego i nieskładkowego okresów pracy w Zakładach Karnych, w których odbywała karę pozbawienia wolności (łącznie 3 lata),

- niezaliczenia okresów w jakich była objęta ubezpieczeniem rolniczym, tj. przełomu lat 1987 i 1988,

- niezaliczenia okresu, w jakim prowadziła własną działalność gospodarczą po dniu 30 czerwca 1997 r.

Odwołująca zaznaczyła, że choć przepracowała w wielu zakładach pracy ponad 30 lat to ma problem z udowodnieniem tej okoliczności, gdyż większość z zakładów w których pracowała od dawna nie istnieje a dokumentacja z nich zaginęła. Odwołująca pokrótce odniosła się do wskazanych wyżej okresów, o których zaliczenie do ustalenia stażu pracy wnioskuje, podkreślając, że w powyższych okresach były odprowadzane za nią składki na ubezpieczenie społeczne. Ponadto odwołująca wniosła o przeprowadzenie dowodów z dokumentów, przesłuchanie jej w charakterze strony oraz zwrócenie się przez Sąd do wymienionych w treści odwołania zakładów pracy, archiwów i instytucji o dostarczenie jej dokumentacji osobowej, potwierdzających wykonywanie pracy w spornym okresie.

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 22 lipca 2014 r. **Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.** wniósł o oddalenie odwołania H. S. na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Powołując się na treść art. 27 i 28 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych pełnomocnik organu rentowego podkreślił, że H. S.

nie spełniła kryterium stażu pracy, gdyż udokumentowała jedynie 3 lata, 1 miesiąc i 28 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Organ rentowy powołał się na argumentację prezentowaną w skarżonej decyzji i wyjaśnił przyczyny nieuwzględnienia przy obliczaniu stażu pracy odwołującej spornych okresów.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 kwietnia 2014 r. H. S. złożyła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. wniosek o emeryturę, do którego załączyła dokumentację potwierdzającą okresy jej zatrudnienia (wniosek o emeryturę z 02.04.2014r. wraz z załącznikami k. 1-105 a.r.).

Po rozpoznaniu wniosku H. S. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał w dniu 3 czerwca 2014 r. decyzję, znak: (...), na mocy której odmówił jej prawa do emerytury z uwagi na brak udowodnionej wymaganej przepisem art. 27 ustawy emerytalnej, alternatywnie przepisem art. 28 ustawy emerytalnej minimalnej liczby lat okresów składkowych i nieskładkowych. Organ rentowy wskazał, że na podstawie przedłożonych przez odwołującą dokumentów ustalił, że jej ogólny staż pracy wynosi 3 lata, 1 miesiąc i 28 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Organ rentowy do stażu pracy zaliczył następujące okresy:

- od 20 grudnia 1961 r. do 16 lutego 1962 r.,
- od 29 sierpnia 1964 r. do 14 września 1964 r.,
- od 9 października 1974 r. do 31 grudnia 1975 r.,
- od 16 lutego 1976 r. do 30 marca 1976 r.,
- od 1 lipca 1996 r. do 30 czerwca 1997 r.,
- od 12 lutego 1956 r. do 19 grudnia 1961 r. - nieskładkowy,
- od 23 września 1996 r. do 30 listopada 1996 r. - nieskładkowy zawarte w okresach składkowych.

Organ rentowy wskazał również, że do stażu pracy nie zaliczono zatrudnienia w charakterze chałupnika z powodu braku zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach, zatrudnienia w Szkole podstawowej nr (...) w W. z powodu braku świadectwa pracy oraz zatrudnienia w Pracowni Bielizny z powodu braku dokumentów potwierdzających zatrudnienie (skarżona decyzja ZUS z 03.06.2014 r. k. 119 a.r.).

Po ponownym rozpatrzeniu wniosku H. S. Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał w dniu 17 lutym 2016 r. decyzję, znak: (...), na mocy której ponownie odmówił jej prawa do emerytury, z tożsamyh przyczyn,

co w przypadku poprzedniej decyzji. Jednocześnie organ rentowy dokonał nowych ustaleń w zakresie ogólnego stażu pracy H. S. i wskazał, że wynosi 4 lata i 9 miesięcy okresów składkowych i nieskładkowych. W porównaniu do decyzji z 3 czerwca 2015r. organ rentowy dodatkowo zaliczył okresy:

- od 14 grudnia 1971 r. do 28 czerwca 1972 r.,

- od 26 sierpnia 1972 r. do 6 grudnia 1972 r.,

- od 24 marca 1973 r. do 3 sierpnia 1973 r.

(decyzja ZUS z 17.02.2016 r. k. 120 a.r.)

W toku postępowania, w zakresie przedmiotu sporu, Sąd ustalił następującą historię zatrudnienia H. S.:

W okresie od dnia 20 sierpnia 1958 r. do dnia 23 grudnia 1960 r. wnioskodawczyni była zatrudniona w (...) Zakładach (...) w W. na podstawie umowy o pracę chałupniczą (dokumenty z Urzędu Miasta (...) W. k. 108 a.s.).

W okresie od dnia 18 czerwca 1968 r. do bliżej nieokreślonej daty wnioskodawczyni zatrudniona była w Pracowni Bielizny M. O. (podanie o poradę lekarską k. 77 a.r.).

W okresie od dnia 17 listopada 1969 r. do dnia 29 marca 1970 r. wnioskodawczyni była ponownie zatrudniona w (...) Zakładach (...) w W. na podstawie umowy o pracę chałupniczą (umowa o pracę chałupniczą k. 89-91 a.r., dokumenty z Urzędu Miasta (...) W. k. 108 a.s.).

W okresie od dnia 15 lutego 1971 r. do dnia 10 marca 1971 r. wnioskodawczyni była zatrudniona w Szkole Podstawowej Nr (...) im. S. Ż. w W.

na stanowisku woźnej-sprzątaczką, z uposażeniem zasadniczym w wysokości 850,00 złotych miesięcznie brutto, oraz wyrównaniem w wysokości 150,00 złotych miesięcznie. Stosunek pracy został rozwiązany z odwołującą ze względu na jej samodzielne opuszczenie pracy (kopie dokumentów przesłane przez Szkołę Podstawową Nr (...) w W. k. 122-124 a.s.).

W okresie od dnia 14 grudnia 1971 r. do bliżej nieokreślonej daty wnioskodawczyni była zatrudniona w Spółdzielni Pracy (...) na stanowisku wykańczarki maszynistki (umowa na okres próbny) (dokumenty załączone przez odwołującą k. 31, 53 a.r.).

W okresie od dnia 26 sierpnia 1972 r. do dnia 6 grudnia 1972 r.,

kiedy to wnioskodawczyni była osadzona w Areszcie Śledczym W.-P., odwołująca wykonywała pracę w Gospodarstwie (...) na stanowisku krawcowej.

Taką samą pracę na tym samym stanowisku odwołujący wykonywała w okresie od dnia

24 marca 1973 r. do dnia 3 sierpnia 1973 r., w czasie gdy była osadzona w Zakładzie Karnym (...) w G. (pismo z Zakładu Karnego (...) w G., zaświadczenie o wykonywaniu pracy k. 119 i 120 a.s.).

W okresie od dnia 17 czerwca 1991 r. do dnia 13 grudnia 2014 r. wnioskodawczyni wpisana była do ewidencji działalności gospodarczej, przy czym działalność gospodarczą wnioskodawczyni rozpoczęła od dnia 1 lipca 1991 r. W okresie wykonywania działalności gospodarczej wnioskodawczyni podlegała ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu w okresie od dnia 1 lipca 1996 r. do dnia 30 czerwca 1996 r. W okresie od 23 września 1996 r. do 30 listopada 1996 r. odwołująca przebywała na zwolnieniu chorobowym, w związku z czym była zwolniona z opłacania składek na ubezpieczenie społeczne. Począwszy od dnia 1 lipca 1997 r. odwołująca nie opłacała składek na ubezpieczenie społeczne (potwierdzenie ubezpieczenia osób opłacających składki na własne ubezpieczenie k. 29 i 33 a.r., zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej k. 95 a.r., decyzja Delegatury Biura Działalności Gospodarczej i Zezwoleń Urzędu (...) W. z 17.12.2005 r. k. 93 a.r.).

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie, w skład którego przede wszystkim wchodziły dowody z dokumentów. Dokumentacja zebrana w sprawie, w szczególności w aktach organu rentowego, ze względu na dużą częstotliwość zmiany miejsca zatrudnienia przez odwołującą była obszerna, lecz jednocześnie niepełna. Sąd co do zasady dał wiarę dokumentom zebranym w sprawie lecz jedynie w takim zakresie, w jakim w sposób pewny i jednoznaczny wynikały okoliczności zatrudnienia odwołującej w konkretnych zakładach pracy. Miało to miejsce zwłaszcza w przypadku zatrudnienia odwołującej w Szkole Podstawowej Nr (...) w W.; dokumentacja załączona do akt sprawy, uzyskana od ww. szkoły, stanowi co prawda kserokopie, jednakże jak wynika z informacji przekazanych przez szkołę, jest ona w posiadaniu oryginałów przedłożonych dokumentów, co Sąd uznał za wystarczające. Sąd nie miał takiej pewności co do dokumentów dotyczących zatrudnienia odwołującej w (...) Zakładach (...) w W. i Pracowni Bielizny M. O. w W. i w tym zakresie podzielił wątpliwości organu rentowego; o ile bowiem dokumentacja w przypadku zatrudnienia odwołującej w pierwszym ze wskazanych zakładów pozwala na ustalenie, że odwołująca faktycznie była zatrudniona, to jednocześnie nie zawierała żadnych informacji w kwestii wynagrodzenia przysługującej H. S. z tytułu pracy chałupniczej. Z kolei w przypadku zatrudnienia odwołującej w drugim z wymienionych zakładów pracy oprócz podania M. O. o skierowanie odwołującej do poradni lekarskiej (k. 77 a.r.) akta sprawy nie zawierały żadnych innych dokumentów mogących potwierdzić faktyczne zatrudnienie odwołującej w tym zakładzie, zwłaszcza w kontekście możliwości ustalenia spornego okresu składkowego.

Sąd powziął również wątpliwości co do dokumentów przedłożonych przez pełnomocnika odwołującej w piśmie procesowym z dnia 1 lutego 2016 r., gdyż dokumenty te były częściowo nieczytelne, a częściowo dotyczyły innych osób, a ponadto przedstawione w nich pokwitowania nie odpowiadały zakresowo nakazom płatniczym, również widniejącym w załącznikach do wspomnianego wyżej pisma procesowego.

W toku postępowania Sąd przeprowadził dowód z zeznań świadka A. S., będącego małżonkiem odwołującej. Zeznania te nie dostarczyły sądowi informacji istotnych dla niniejszej sprawy, gdyż nie dotyczyły spornych okresów zatrudnienia, co skutkowało pominięciem tego dowodu jako nieprzydatnego. W kontekście decyzji organu rentowego z dnia 17 lutego 2016 r. Sąd zwrócił jedynie uwagę, że z zeznań świadek częściowo potwierdził zatrudnienie odwołującej w Spółdzielni Pracy (...) w W. na przełomie lat 1971-1972, jednocześnie nie wskazując konkretnej daty, ani nawet miesiąca rozpoczęcia i zakończenia przez odwołującą pracy w powyższym zakładzie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie H. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddziału w W. z dnia 3 czerwca 2014 r. znak (...) okazało się niezasadne i z tej przyczyny podlegało oddaleniu.

Istotą sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy H. S. spełnia przesłanki uzyskania prawa do emerytury. Organ rentowy w uzasadnieniu skarżonej decyzji stanął na stanowisku, zgodnie z którym odwołująca nie wykazała wymaganego przepisami ustawy emerytalnej wieku uprawniającego ją do uzyskania prawa do świadczenia emerytalnego. Stanowisko to zostało zakwestionowane przez odwołującą, która w treści odwołania wskazała okresy, wobec których istnieją podstawy do zaliczenia ich przy ustaleniu jej prawa do świadczenia emerytalnego. Charakter niniejszego sporu wymagał więc poczynienia przez Sąd ustaleń, analizy przepisów oraz rozważań w zakresie zasad nabywania prawa do emerytury, określonych przez ustawodawcę na gruncie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 1440; ze zm.).

Zgodnie z art. 27 ustawy emerytalnej ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

1. osiągnęli wymagany wiek emerytalny – wynoszący co najmniej 60 lat dla kobiet;
2. mają wymagany okres składkowy i nieskładkowy – wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet.

Z kolei przepis art. 28 ustawy emerytalnej przewiduje, iż urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., którzy nie osiągnęli okresy składkowego i nieskładkowego, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt. 2 ustawy emerytalnej, przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

1. osiągnęli wymagany wiek emerytalny – wynoszący co najmniej 60 lat dla kobiet;
2. mają wymagany okres składkowy i nieskładkowy – wynoszący co najmniej 15 lat dla kobiet.

W rozpoznawanej sprawie nie budzi wątpliwości osiągnięcie przez H. S. wymaganego wieku emerytalnego. Jako osoba urodzona w dniu (...) wiek emerytalny osiągnęła w dniu 4 września 1997 roku. Kwestią sporną pozostaje posiadanie przez nią wymaganej przepisem art. 27 ustawy emerytalnej, alternatywnie przepisem art. 28 ustawy emerytalnej minimalnej liczby lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Spornymi okresami w niniejszej sprawie były:

- okres przebywania przez odwołującą na urlopie macierzyńskim 12 grudnia 1956r. do 19 grudnia 1961 r.,
- okres zatrudnienia H. S. w Szkole Podstawowej Nr (...),
- okres zatrudnienia H. S. w Pracowni Bielizny M. O. w W.,
- okres zatrudnienia H. S. w (...) Zakładach (...) w W. na umowę o pracę chałupniczą,
- okres świadczenia przez H. S. pracy w czasie odbywania kary pozbawienia wolności,
- okres objęcia H. S. ubezpieczeniem rolniczym na przełomie lat 1987-1988,
- okres prowadzenia przez H. S. pozarolniczej działalności gospodarczej po dniu 30 czerwca 1997 r.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Zgodnie z zasadą kontrydiktoryjności ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania cywilnego. To one, a nie sąd, są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one wreszcie ponoszą odpowiedzialność z jego wynik (por. wyrok Sądu Najwyższego z 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96). Obowiązująca w procesie cywilnym zasada kontrydiktoryjności nie obliguje sądu do bezwzględnego poszukiwania prawdy obiektywnej. Ciężar dostarczenia w postępowaniu sądowym materiału procesowego spoczywa, co do zasady, na stronach (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 27 maja 2008 r. ACa 175/08). Przepis art. 232 k.p.c. stanowi, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Przenosząc tą regułę na grunt niniejszej sprawy należy przyjąć, że jeśli strona odwołująca się od decyzji organu rentowego, w której organ na podstawie przeprowadzonego postępowania kontrolnego dokonał ustaleń niekorzystnych dla odwołującego, zaprzecza twierdzeniom wyrażonym przez ten organ w skarżonej decyzji, to powinna w postępowaniu przed sądem odwoławczym nie tylko podważyć trafność poczynionych w ten sposób ustaleń dotyczących podleganiu ubezpieczeniom społecznym, lecz także wskazać okoliczności i fakty znajdujące oparcie

w materiale dowodowym, z których byłoby możliwe wyprowadzenie wniosków i twierdzeń zgodnych ze stanowiskiem strony odwołującej. Skoro więc odwołująca kwestionowała skarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie ustalenia ogólnego stażu pracy na potrzeby ustalenia jej prawa do emerytury i twierdziła, że organ rentowy winien był zaliczyć wskazane w treści odwołania okresy zatrudnienia, to na niej spoczywał ciężar udowodnienia, że w tych okresach faktycznie była zatrudniona.

Wobec powyższego konieczne było poczynienie rozważań w zakresie ustalenia, który ze wskazanych wyżej spornych okresów podlegających zaliczeniu do stażu pracy przy ustalaniu prawa do emerytury został przez odwołującą udowodniony i w związku czym powinien zostać uwzględniony przy ustaleniu prawa odwołującej do świadczenia.

W pierwszej kolejności Sąd wskazał, że organ rentowy wydał w dniu 17 lutym 2016 r. w sprawie H. S. kolejną decyzję, na mocy której zaliczył do posiadanego przez nią ogólnego stażu pracy m. in. okresy wykonywania pracy w Gospodarstwie (...) na stanowisku krawcowej w okresie przebywania przez odwołującą od 26 sierpnia 1972 r. do 6 grudnia 1972 r. w Areszcie Śledczym W.-P. oraz od 24 marca 1973 r. do 3 sierpnia 1973 r. w czasie gdy była osadzona w Zakładzie Karnym (...) w G.. Oznacza to, że organ rentowy uwzględnił przy ustaleniu prawa do emerytury część okresów wykonywania pracy stanowiących przedmiot sporu w niniejszej sprawie. Dalsze rozważania w tym zakresie były więc bezprzedmiotowe, gdyż organ rentowy uwzględnił roszczenie odwołującej w tym zakresie.

Sąd uznał za udowodniony okres pracy H. S. od 15 lutego 1971 r.

do 10 marca 1971 r. w Szkole Podstawowej Nr (...) im. S. Ż. w W. na stanowisku woźnej-sprzątaczk. Okoliczność zatrudnienia odwołującej przez szkołę w powyższym okresie wynika wprost z dokumentów przedłożonych przez ww. instytucję w odpowiedzi na zobowiązanie Sądu, takich jak skierowanie do pracy, informacja o wypowiedzeniu stosunku pracy oraz świadectwo pracy. Co prawda, dokumentacja załączona do akt sprawy stanowi kserokopię, jednakże Szkoła nr (...) poinformowała, iż jest w posiadaniu oryginałów dokumentów, które znajdują się w jej archiwum. Dowód ten nie był również kwestionowany przez organ rentowy, wobec czego w przedstawionych okolicznościach omawiana dokumentacja została uznana jako potwierdzenie oświadczeń odwołującej w kontekście zatrudnienia przez szkołę podstawową w ww. okresie.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego nie było podstaw do uznania zatrudnienia odwołującej w Pracowni Bielizny (...) w W..

Brak w aktach sprawy dokumentów pozwalających ustalić, czy odwołująca faktycznie była zatrudniona w ww. zakładzie pracy, na jakim stanowisku pracowała, jakie otrzymywała wynagrodzenie czy też okres zatrudnienia. W toku postępowania, na wniosek odwołującej, Sąd wystąpił do Archiwum Akt Nowych w W. w celu uzyskania dokumentacji osobowej odwołującej stanowiącej dowód jej zatrudnienia w Pracowni Bielizny M. O. w W.. W odpowiedzi na zobowiązanie Sądu do przedłożenia powyższej dokumentacji Archiwum poinformowało Sąd, że tej dokumentacji nie przechowuje i nie posiada informacji o miejscu przechowywania dokumentacji. Jedyna wzmianka o potencjalnym zatrudnieniu odwołującej w powyższym zakładzie pracy, oprócz oświadczeń odwołującej w tym zakresie, znajduje się w aktach rentowych i przyjmuje postać podania do Prezydium D. Rady Narodowej P. Wydziału (...) o poradę lekarską dla H. S. (wówczas nazwisko panięńskie). Na podaniu tym widnieje podpis M. O. oraz informacja,

że odwołująca jest zatrudniona w Pracowni Bielizny od 18 czerwca 1968 r., brak jednak informacji na temat daty zakończenia stosunku pracy. Niemożność ustalenia tej daty skutkuje niemożliwością obliczenia stażu pracy za okres zatrudnienia odwołującej w powyższym zakładzie pracy, wobec czego decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o nieuwzględnieniu zatrudnienia odwołującej w ww. zakładzie pracy przy ustalaniu prawa do emerytury była prawidłowa.

Zarzuty odwołującej w zakresie niezaliczenia przez organ rentowy okresu od 12 lutego 1956 r. do 19 grudnia 1961 r. okazały się bezzasadne. Odwołująca twierdziła, że organ rentowy dopuścił się błędu rachunkowego nie doliczając powyższego okresu do sumy okresów składkowych i nieskładkowych. Jak jednak wynika z treści skarżonej decyzji, powyższy okres został zaliczony jako okres nieskładkowy i uwzględniony przy ustalaniu prawa odwołującej do emerytury. Zastosowanie znajduje również art. 5 ust. 2 ustawy emerytalnej. Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach przy ustalaniu prawa do emerytury i renty i obliczaniu ich wysokości okresy nieskładkowe uwzględnia się w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych.

W ocenie Sądu brak również podstaw do zaliczenia do ogólnego stażu pracy okresu świadczenia przez odwołującą pracy chałupniczej. Zgodnie bowiem z art. 6 ust. 2 pkt 11 ustawy emerytalnej za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15 listopada 1991 r. okresy wykonywania na obszarze Państwa Polskiego pracy nakładczej:

a) objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, za które opłacono składki na to ubezpieczenie lub w których występowało zwolnienie od opłacania składki,

b) przed dniem objęcia obowiązkiem ubezpieczenia z tego tytułu,

jeżeli w tych okresach osobowa wykonująca taką pracę uzyskiwała wynagrodzenie w wysokości co najmniej połowy obowiązującego najniższego wynagrodzenia, określonego na podstawie przepisów Kodeksu pracy. Tymczasem odwołująca nie przedłożyła do akt sprawy dokumentów pozwalających ustalić wysokość otrzymywanego przez nią wynagrodzenia w okresie zatrudnienia w (...) Zakładach (...) w W. od dnia 20 sierpnia 1958 r. do dnia 23 grudnia 1960 r. oraz od dnia 17 listopada 1969 r. do dnia 29 marca 1970 r. Niemożność ustalenia, czy należne odwołującej wynagrodzenie było równe lub wyższe połowie obowiązującego w tych okresach najniższego wynagrodzenia skutkuje niemożnością potraktowania wskazanych wyżej okresów jako okresów składkowych, a zarazem zaliczenia ich do ogólnego stażu pracy odwołującej. Brak również informacji zakresie, czy odwołująca oraz inni pracownicy (...) Zakładów (...) byli wówczas ubezpieczani imiennie. Ponadto pierwszy ze wskazanych okresów został już zaliczony do ustalenia stażu pracy odwołującej w ramach zaliczenia okresu przebywania przez odwołującą na urlopie macierzyńskim, o czym była mowa powyżej.

Wbrew twierdzeniom strony odwołującej brak podstaw do uznania, że H. S. na przełomie lat 1987-1988 opłacała składki na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych Rolników. Co prawda pełnomocnik reprezentujący odwołującą z urzędu w piśmie z dnia 1 lutego 2016 r. przedłożył do akt sprawy kopie dokumentów w postaci pokwitowań opłacania przez odwołującą podatku rolnego, jednakże dokumentacja ta nie wykazuje faktycznego opłacania przez odwołującą składek na ww. ubezpieczenie ani w latach spornych wskazanych przez odwołującą w treści odwołania, ani w okresach wskazanych przez pełnomocnika. Słusznie organ rentowy podniósł okoliczność, że dokumentacja przedłożona przez odwołującą, załączona do akt rentowych oraz akt sprawy, nie wskazuje okresów oraz wysokości opłacania składek na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego Rolników. Sama zresztą treść dokumentacji budziła wątpliwości Sądu co do jej prawidłowego znaczenia. Kopie pokwitowań przedłożonych przez pełnomocnika odwołującej w przeważającej większości zawierają jedynie nazwiska małżonka odwołującej lub też zupełnie innych osób, tj. J. i W. K.. Z kolei na pokwitowaniach, na których widnieje nazwisko odwołującej, określenie nazwy należności albo jest nieczytelne, albo nie daje podstaw do uznania, aby dotyczyło ono faktycznie uiszczenia składki na ubezpieczenie rolnicze. Jedynie pokwitowanie opatrzone datą 6 kwietnia 1982 r. na kwotę 600,00 złotych zawierające określenie „(...) 1982 r.”, oraz pokwitowanie opatrzone datą 5 września 1983 r. na łączną kwotę 2.957,00 złotych zawierające określenie „(...) 1983 r.” mogłoby zostać uznane za faktyczne uiszczenie składki na ubezpieczenie rolnicze, jednakże także i w tym przypadku brak dokładnego określenia za jaki okres składka miała zostać uiszczona. W tym kontekście Sąd zwrócił również uwagę na zaświadczenie nr (...) wydane przez Prezydenta Miasta (...) W. z dnia 16 listopada 2015 r. z którego wynika, że organ podatkowy nie posiada dokumentów niezbędnych do wydania zaświadczenia, dotyczących opłacania składek przez H. S. na ubezpieczenie rolnicze i nie ma informacji co do dowodów wpłat z tego tytułu.

Co się tyczy natomiast uwzględnienia okresu prowadzenia przez odwołującą działalności gospodarczej po 30 czerwca 1997 r., to z akt organu rentowego wynika, że odwołująca opłacała składkę z tytułu prowadzenia działalności jedynie w okresie od 1 lipca 1996 r. do 1 lipca 1997 r. Natomiast w okresie od 1 października 1996 r. do 30 listopada 1996 r. odwołująca była zwolniona z obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne w związku z chorobą trwającą w okresie od 23 września 1996 r. do 30 listopada 1996 r. Brak w aktach sprawy jakiegokolwiek dokumentacji mogącej stanowić potwierdzenie, że w pozostałym wskazywanym w treści odwołania okresie odwołująca składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej była opłacana.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że okres składkowy odwołującej, przy wymiarze ustalonym w decyzji organu rentowego z dnia 17 lutego 2016 r. oraz po doliczeniu okresu zatrudnienia w Szkole Podstawowej nr (...) w W., wynosi łącznie 3 lata, 7 miesięcy oraz 17 dni. Mając na uwadze, że zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach przy ustalaniu prawa do emerytury i renty i obliczaniu ich wysokości okresy nieskładkowe uwzględnia się w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych, należało stwierdzić, że po uwzględnieniu wskazanego wyżej okresu zatrudnienia odwołującej w Szkole Podstawowej nr (...) w W. maksymalny okres nieskładkowy odwołującej podlegający uwzględnieniu wynosi 1 rok, 2 miesiące i 9 dni.

Suma okresów składkowych i nieskładkowych, a więc ogólny staż pracy odwołującej, wynosi 4 lata, 9 miesięcy i 27 dni. Oznacza to, że H. S. nie posiada co najmniej 20 lat okresów składkowych i nieskładkowych w przypadku ubiegania się o emeryturę na podstawie art. 27 ustawy emerytalnej, ani co najmniej 15 lat okresów składkowych i nieskładkowych w przypadku ubiegania się o emeryturę na podstawie art. 28 ustawy emerytalnej, co przesądziło o zasadności wniesionego przez nią odwołania od skarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając na względzie przedstawione wyżej okoliczności, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie H. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 3 czerwca 2014 r., znak (...), nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

Zarządzenie: (...)

K.S.